

2024. február 12. hétfő

Zsolt 17,1-7: *URam, hallgasd meg igaz ügyemet, figyelj esedezéseimre! Ügyelj imádságomra, mert ajkam nem csalárd. Tőled jön felmentő ítéletem, hiszen látja szemed az igazságot. Megvizsgáltad szívemet, meglátogattál éjjel. Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon. Bármit tettek az emberek, én a te beszédedre figyelve őrizkedtem az erőszakosok útjától. Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim. Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Istenem. Fordítsd felém füledet, hallgasd meg beszédemet! Tégy csodát híveddel, mert te megszabadítod azokat, akik jobboldhoz menekülnek támadóik elől.*

Lk 13,31-35: *Még abban az órában néhány farizeus ment oda hozzá, és így szóltak: – Menj, távozz innét, mert Heródes meg akar ölni!*

– Menjetek – válaszolta –, mondjátok meg annak a rókának: „Íme, ma és holnap démonokat űzök ki, és gyógyítok, de harmadnap bevégezem küldetésem. Viszont ma, holnap és a következő napon tovább kell mennem, mert lehetetlen, hogy egy próféta Jeruzsálemen kívül vesszen el.” Jeruzsálem, Jeruzsálem, te, aki megölnöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam gyermekeidet összegyűjteni, mint a tyúk a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok!

Igehirdetés: Jézus nagyon céltudatosan halad Jeruzsálem felé, és nem hagyja, hogy eltérítsék. Nem tudjuk, hogy ez most jóindulatú figyelmeztetés akar lenni, vagy burkolt fenyegetés, de Jézus megy tovább, rókának nevezve az üzengető Heródest. Jézus nem „okos”, nem arra figyel, hogy politikailag mit lehetne kihozni a helyzetből, csak a belső iránytűre figyel, az Atya akaratát keresi. Irigylésreméltóan szabadnak látjuk itt őt. Nem fél Heródestől és nem fél a ráváró fenyegetéstől, amivel – szavai szerint – teljesen tisztában van. Olyan jó lenne, ha mi is ennyire szabadon tudnánk az életünk végső célja felé haladni, szabadon a fenyegetésektől és a félelmektől. A jó hír az, hogy éppen erre kapunk meghívást.

A keresztény élet ugyanis nem megannyi szabály aprólékos betartása, nem egy púp a sánta hátára, hanem valódi szabadság. Jézus azt ígéri, hogy egyre szabadabbak leszünk a szeretetre, ha őt követjük. „*Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.*” (Jn 8,36) mondja János apostol.

Nagybőjt közeledik, szerdán már nagybőjt első napja, hamvazószerda lesz. Ez az időszak pont erről szól, hogy egyre szabadabbá váljunk és így egyre inkább az életünk valódi céljai felé haladjunk. A nagybőjt arra felé vezethet minket, hogy rájövünk, mitől vagyunk igazán boldogok. Pót-boldogságok helyett valódit ígér. Amikor a tested bőjtöl, nem kap csokit, nutellát, alkoholt, amikor nem nyúlsz a telefonod után, ha van egy pár szabad perced, akkor lesz időd és tered arra, hogy szembesülj a valódi szükségleteiddel és vágyaiddal. Akkor lesz hová belépni az Istennek és lesz hová befogadnod a másik embert. A bőjt célja nem emberfeletti teljesítmény, nem az aszkézis mesterei kell legyünk, ebben a hindukat úgysem tudjuk lenyomni. Nem vallási kötelességteljesítésben kell élen járnunk, kötelességtudatban a japánok és más keleti kultúrák verhetetlenek. Nekünk a szeretet szabadságát kell tudnunk megélni, de ehhez egy lépést hátra kell lépnünk. A mindennapok zajában és taposásában nincs erre tér. Amikor lemondasz valamiről akkor pont erre válsz alkalmassá.

Még egyszer: mi nem az aszkézis mesterei, vagy a vallás feketeövesei szeretnénk lenni, hanem szabadabbá akarunk válni a szeretetre. Szeretnénk olyanokká válni, mint Jézus, aki nem félt Heródestől és azoktól sem, akik keresztre akarták feszíteni. Nem félt attól, hogy nem lesz olyan, mint amit a környezete elvár tőle, nem félt, mert egészen biztos volt az Atya szeretetében és ez teljesen szabadabbá tette. Szeretnék nektek egy egyszerű gyakorlatot ajánlani a nagybőjtre. Kezdjétek a napotokat azzal, hogy felültök az ágyban és nem nyúltok a telefonotok felé, vagy csak azért, hogy az ébresztést leállítsátok és csak éljétek meg ott a reggeli csendben, hogy Isten szeret titeket. Nem kell semmit tenned, nem kell semmit mondanod, csak próbáld megélni, hogy Isten szeret téged. Éld meg, hogy a hála átjárja a szívedet, és növeli benned a szabadságot a szeretetre.